

การศึกษานี้มุ่งที่จะศึกษาทดสอบผลกระทบของอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงต่อดุลการค้าของประเทศสมาชิกกลุ่มอาเซียน 8 ประเทศ ได้แก่ ประเทศกัมพูชา ประเทศลาว ประเทศไทย ประเทศเวียดนาม ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศสิงคโปร์ และประเทศมาเลเซีย กับประเทศจีนและประเทศสหรัฐอเมริกาโดยอาศัยแบบจำลองทางเศรษฐมิติด้วยเทคนิควิธี

Cointegration และ Error Correction Model (ECM) ตามกระบวนการ Autoregressive Distributed Lag (ARDL) เพื่อทดสอบหาความเป็นเหตุเป็นผลกันของตัวแปร โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) รายเดือนตั้งแต่เดือนแรกของปี ค.ศ. 2000 ถึงเดือนที่หกของปี ค.ศ. 2009

ผลการศึกษาในกรณีกลุ่มอาเซียนกับประเทศจีน พบว่า การปรับตัวในระยะสั้นนั้นประเทศส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปรทางด้านดุลการค้าของกลุ่มอาเซียนต่อประเทศจีนและอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงระหว่างสกุลต่างๆในกลุ่มอาเซียนกับเงินหยวนของประเทศจีน ซึ่งได้แก่ ประเทศกัมพูชา ประเทศไทย ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศสิงคโปร์ และประเทศมาเลเซีย กล่าวคือ จะสามารถปรับการออกนอกดุลยภาพให้เข้ามาสู่ดุลยภาพให้เข้ามาสู่ดุลยภาพในระยะยาวได้ ยกเว้นประเทศเดียวคือ ประเทศเวียดนามที่ไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปรที่ทำการศึกษา ส่วนในประเทศลาวนั้นไม่สามารถสรุปผลได้ เมื่อทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระยะยาว พบว่าประเทศส่วนใหญ่ไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปรที่ทำการศึกษา ได้แก่ ประเทศกัมพูชา ประเทศไทย ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศอินโดนีเซีย และประเทศมาเลเซีย มีเพียงตามประเทศที่มีความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปรที่ทำการศึกษา คือ ประเทศลาว ประเทศเวียดนาม และประเทศสิงคโปร์ โดยประเทศลาวและสิงคโปร์มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกันระหว่างตัวแปร ส่วนประเทศเวียดนามมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระหว่างตัวแปร

ผลการศึกษาในกรณีกลุ่มอาเซียนกับประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า การปรับตัวในระยะสั้นนั้นทุกประเทศมีความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปรทางด้านดุลการค้าของกลุ่มอาเซียนต่อประเทศสหรัฐอเมริกาและ อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงระหว่างสกุลต่างๆในกลุ่มอาเซียนกับเงินดอลลาร์ของประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งได้แก่ ประเทศกัมพูชา ประเทศลาว ประเทศไทย ประเทศเวียดนาม ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศสิงคโปร์ และประเทศมาเลเซีย กล่าวคือ จะสามารถปรับการออกนอกดุลยภาพให้เข้ามาสู่ดุลยภาพให้เข้ามาสู่ดุลยภาพในระยะยาวได้ เมื่อทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระยะยาว พบว่าประเทศที่ไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปรที่ทำการศึกษา ได้แก่ ประเทศเวียดนาม ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศอินโดนีเซีย และประเทศมาเลเซีย ส่วนประเทศที่มีความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปรที่ทำการศึกษา ได้แก่ ประเทศกัมพูชา ประเทศลาว ประเทศไทย และประเทศสิงคโปร์ โดยประเทศกัมพูชา ประเทศไทย และประเทศสิงคโปร์มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระหว่างตัวแปร ส่วนประเทศลาวมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามระหว่างตัวแปร

This study aims to test and understand the impacts of exchange rates on the trade balance of the eight ASEAN member countries, including Cambodia, Laos, Thailand, Vietnam, the Philippines, Indonesia, Singapore and Malaysia, as well as China and the United States, by using an econometrics model – using Cointegration and Error Correction Model (ECM) technical methods according to the Autoregressive Distributed Lag (ARDL) process. This test was performed in order to find the cause and effect of the variables using monthly secondary data taken from the first month of the year 2000, right up to the sixth month of 2009.

In the case of the ASEAN countries and China, the study found that to adjust to changes in the short term, most ASEAN countries have their trade balance variables and real exchange rates related to those of China. Countries in this category include Cambodia, Thailand, the Philippines, Indonesia, Singapore and Malaysia. In other words, most countries are able to adjust themselves from being out of balance back into equilibrium in the long-term, with the exception of Vietnam, for which the variables tested in this study do not suggest any link, and Laos, for which no results could be produced. When analyzing the long-term correlation, it was found that most countries do not have any relationship among the variables tested in this study, including Cambodia, Thailand, the Philippine, Indonesia and Malaysia. The only three countries that reveal relations among the variables studied are Laos, Vietnam and Singapore. In addition, Laos and Singapore reveal an inverse relationship between their variables and those of China, while Vietnam has a contradictory relationship.

In the case of ASEAN countries and the United States, the results shows that for adjustments over the short-term, every country has its trade balance variables and real exchange rates between currencies related to those of the United States. These countries include Cambodia, Laos, Thailand, Vietnam, the Philippines, Indonesia, Singapore and Malaysia. In other words, they are able to adjust from out of balance back into equilibrium over the long-term. When analyzing the long-term relationship, it was found that those countries with no relationship among the studied variables include Vietnam, the Philippines, Indonesia and Malaysia, whilst those countries that do reveal a relationship among the studied variables include Cambodia, Laos, Thailand and Singapore. Whereas Cambodia, Thailand and Singapore show a positive relationship among variables, Laos reveals a reverse relationship.